

1. Exodus 28:1

(א) ואתם תקרב אליהם את-אֶהרֹן אחיך ואת-בָּנָיו אתו מתוך בני ישראל לכהנולגִי אֶהרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהרֹן:
(1) You shall bring forward your brother Aaron, with his sons, from among the Israelites, to serve Me as priests: Aaron, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar, the sons of Aaron.

2. Deuteronomy 10:1-2,8

(א) בַּעֲתֵהּ הָיָה אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסַל־לִי שְׁנֵי־לִוחֹת אֲבָנִים כַּאֲבָנֵי הַפְּרָאשִׁימִים וְעִלָּה אֵלַי הַהָרָה וְעָשִׂיתָ לָּהֶן אַרְזֵי עֵץ: (ב) וְאָכַתְבְּ עַל־הַלְּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחֹת הַפְּרָאשִׁימִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ וְשָׂמְתָם בְּאָרוֹן: ... (ח) בַּעֲתֵהּ הָיָה אֶת־שִׁבְטֵי הַלְוִי לְשֵׂאת אֶת־אֶרְצוֹן בְּרִית־יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה לְשָׂרְתוֹ וּלְבָרְךָ בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
(1) Thereupon the LORD said to me, “Carve out two tablets of stone like the first, and come up to Me on the mountain; and make an ark of wood. (2) I will inscribe on the tablets the commandments that were on the first tablets that you smashed, and you shall deposit them in the ark.”... (8) At that time the LORD set apart the tribe of Levi to carry the Ark of the LORD’s Covenant, to stand in attendance upon the LORD, and to bless in His name, as is still the case.

3. I Samuel 2:27-28

(כז) וַיָּבֹא אִישׁ־אֶלְהִים אֶל־עֲלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו זֶה אָמַר יְהוָה הִנְגִּילָה נְגִילָתִי אֶל־בַּיִת אָבִיךָ בְּהִיוֹתְם בְּמִצְרַיִם לְבַיִת פְּרָעֹה: (כח) וּבָחַר אֹתוֹ מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לְכֹהֵן לַעֲלוֹת עַל־מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קֹטֶרֶת לְשֵׂאת אֶפֻּד אֶפֻּד לִפְנֵי וְאֶתְנַהַל לְבַיִת אָבִיךָ אֶת־כָּל־אֲשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
(27) A man of God came to Eli and said to him, “Thus said the LORD: Lo, I revealed Myself to your father’s house in Egypt when they were subject to the House of Pharaoh, (28) and I chose them from among all the tribes of Israel to be My priests—to ascend My altar, to burn incense, [and] to carry an ephod before Me—and I assigned to your father’s house all offerings by fire of the Israelites.

4. Exodus 19:22

(כב) וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנֹּגְשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פָּרִץ בָּהֶם יְהוָה:
(22) The priests also, who come near the LORD, must stay pure, lest the LORD break out against them.”

5. Numbers 8:6

(ו) קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם:
(6) Take the Levites from among the Israelites and cleanse them.

6. Numbers 3:40-41

(מ) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל־בְּכֹר זָכָר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּנוֹ־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה וְשֵׂא אֶת מִסְפַּר שְׁמֹתָם: (מא) וְלָקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּסַּח כָּל־בְּכֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּסַּח כָּל־בְּכוֹר בְּבִהְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
(40) The LORD said to Moses: Record every first-born male of the Israelite people from the age of one month up, and make a list of their names; (41) and take the Levites for Me, the LORD, in place of every first-born among the Israelite people, and the cattle of the Levites in place of every first-born among the cattle of the Israelites.

7. Book of Jubilees Chapter 30

(כז) וברוך לוי ובניו לעולם, תחת אשר קנאו לעשות צדקה ומשפט ונקמה בכל המתקוממים על ישראל.
And Levi and his children are blessed because they were jealous to do justice and righteousness and revenge against those who rise up against Israel. [Dinah]

8. Exodus 4:14

(יד) וַיִּסְרֹאֵף יְהוָה בְּמַנְשֵׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהרֹן אחיך הלווי ידעתי כי ידבר וידבר הוא וגם הגההוא יצא לקראתך ויראה ושמח בלבך:
(14) The LORD became angry with Moses, and He said, “There is your brother Aaron the Levite. He, I know, speaks readily. Even now he is setting out to meet you, and he will be happy to see you.

9. Rashi on Exodus 4:14:1

(א) ויחר אף. רבי יהושע בן קרחה אומר כל חרון אף שבתורה עושה רושם וזה לא נאמר בו רושם ולא מציינו שבא עונש ע"י אותו חרון; אמר לו רבי

יוסי אף גזו נאמר בו רושם – הלא אהרן אחיך הלוי – שהיה עתיד להיות לוי ולא פהן, והפנהוהו הייתי אומר לצאת ממך, מעתה לא יהיה בן אלה הוא יהיה פהן ואתה הלוי, שנאמר "ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבת הלוי" (דהי"א כ"ג) (זבחים ק"ב):

(1) AND [THE LORD'S] WRATH GLOWED — Rabbi Joshua the son of Korcha said: wherever the term “and God’s wrath glowed” occurs in the Scriptures it leaves a definite impression (mention of punishment of some kind follows), but here no such result is mentioned, for we do not find that any punishment came upon Moses in consequence of that anger of God. Rabbi José said to him: As a matter of fact here, too, some definite result is mentioned, viz., הלא אהרן, “Is not Aaron the Levite thy brother?” — which implies, that he was destined to be a Levite (an attendant on the priests) and not a priest, — and I intended that the priesthood should proceed from you. Now, however, this shall not be so, but he will be the Priest and you the Levite, as it is said, (I Chronicles 23:14) “But as for Moses the man of God his sons are named among the tribe of Levi” (Zevachim 102a).

10. Rashi on Exodus 5:4:1

(א) תפריעו את העם ממעשיו. תבדילו ותרחיקו אותם ממלאכתם, ששומעין לכם וסבורים לנוס מן המלאכה; וכן "פרעהו אל תעבר בו" (משלי ד') – רמקהו, וכן "ותפרעו כל עצתי" (שם א'), "כי פרע הוא" (שמות ל"ב) – גרתיק ונתעב:

(1) means ye detach and take them away from their work, because they listen to you and believe that they may refrain from the work. Similar are: (Proverbs 4:15) “pass not by it”, i. e. keep it far from thee, pass not by it; (Proverbs 1:25) “and ye withdraw (ותפרעו) all my counsel”; (Exodus 32:25) “for it is פרע” i. e. it had removed itself from the proper path and had made itself a thing to be abhorred (but cf. Rashi on this verse where he explains the word by מגולה — נתגלה שמצו וקלונו).

11. Rashi on Exodus 5:4:2

לכו למלאכתכם שיש לכם לעשות בבתיכם, אבל מלאכת שעבוד מצרים לא יהיה על שבתו של לוי; תדע לה, שהרי משה ואהרן יוצאים ובאים Go to your work which you have to do at home; but it cannot signify “go to your labours as slaves”, for he was speaking to Moses and Aaron who were of the tribe of Levi, and the work of Egyptian slavery had not been imposed on the tribe of Levi. You may know that this was so, because Moses and Aaron went and came just as they pleased.

12. Alhatorah.org

Levites and the Golden Calf – According to this position, it is possible that it was specifically the Levites, who had already been designated to serve – God, who heeded Moshe's call to act against the Calf's idolators. In other words, the Levites' selection was the impetus for their taking action rather than a consequence of it.

Status of the firstborns – This approach might maintain that the firstborns never held any Levite or priestly status. They were sanctified in Egypt because they had been saved from the Plague of the Firstborn, but this was not accompanied by any ritual role.

Switching of Levites and firstborns – If the firstborns never played a role in Divine worship, it is not clear what it means that the Levites were chosen to serve in their stead. These sources might explain that the redemption of Bemidbar 3 does not imply a substitution of service, but simply a redemption of the firstborns' holy status.

13. Exodus 24:5

(ה) וישלח את-נערי בני ישראל לביעור עולת גיזבולו זבחים שלמים ליהוה פרים:

(5) He designated some young men among the Israelites, and they offered burnt offerings and sacrificed bulls as offerings of well-being to the LORD.

14. Rashi on Exodus 24:5:1

(א) את נערי. הבכורות:

(1) THE LADS — the first-born sons (Zevachim 115b; Onkelos).

15. Ramban on Exodus 24:5:1

ועל דרך הפשט נערי בני ישראל הם בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא, שלא נגשו אל אשה מעולם [After suggesting these are the first borns]... The simple understanding is that these Jewish lads were the young men who had never tasked sin, who had never been with a woman.

16. Numbers 3:5-6

(ה) וידבר יהוה אל-משה לאמר: (ו) הקרב את-מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו:

(5) The LORD spoke to Moses, saying: (6) Advance the tribe of Levi and place them in attendance upon Aaron the priest

to serve him.

17. Ramban on Numbers 3:14

(א) וטעם וידבר ה' אל משה במדבר סיני בעבור שהזכיר (פסוק א) ביום דבר ה' את משה בהר סיני חזר ואמר כי לא היתה צואת הפקידה של הלויים בהר סיני כי בחירת תולדות בני אהרן לבדם היתה בהר סיני ביום צותו על מעשה המשכן אבל הלויים לא נצטוו בבחירתם בהר סיני רק במדבר סיני באהל מועד כמו המצוה הנזכרת בבני ישראל והנה לא היו שבט הלויים כשאר השבטים כי מבן חדש ומעלה לא היו רק עשרים ושנים אלף (להלן פסוק לט) ומבן שלשים שנה כלם שמנת אלפים (להלן ד מוז) והנה לא יגיעו מבן עשרים שנה ומעלה לחצי שבט מישאל הפחות שבכלם ועדין לא נשאו הארון שתהיה הקדושה מכלה בהם וזה תמיה איך לא יהיו עבדיו וחסידיו ברוכי ה' כשאר כל העם ואני חושב שזה חזוק למה שאמרו רבותינו (תנחומא וארא ו) כי שבטו של לוי לא היו בשעבוד מלאכת מצרים ובעבודת פרך והנה ישראל אשר מררו המצריים את חייהם בעבודה קשה כדי למעטם היה הקב"ה מרבה אותם כנגד גזרת מצרים כמו שאמר (שמות א יב) וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ וכאשר נאמר עוד בגזרת אם בן הוא והמיתן אותו וירב העם ויעצמו מאד (שם פסוק כ) כי היה הקב"ה אומר נראה דבר מי יקום ממני או מהם אבל שבט לוי היו פרים ורבים כדרך כל הארץ ולא עלו למעלה כשאר השבטים ואולי היה זה מכעס הזקן עליהם כי שמעון שהוא עכשיו מרובה באוכלוסין נתמעט בכניסתו לארץ לעשרים ושנים אלף ולוי שהוא שבט חסידיו לא נתמעט במגפה לא החל הכתוב במשמרות הלויים מן המזרח כאשר עשה בדגלים מפני שאין שם משמרת ללויים רק לאהרן ובניו הכהנים ולמשה שהוא כהן הכהנים והחל מן המערב שהוא מעמד כנגד המזרח אבל שם בדרום שהוא נכבד ממנו בני קהת שהם הנכבדים בלויים ונתן להם הארון והקדש ובמערב שם בני גרשון שהוא הבכור ונתן להם המשכן והאהל ושם בצפון שהוא הרוח האחרון בני מררי ונתן להם תשמישי המקדש

18. Rashi on Deuteronomy 10:8

(א) בעת ההוא הבדיל ה' וגו'. מוסב לענין הראשון: (ב) בעת ההוא, בפשטה הראשונה לצאתכם ממצרים, וטענתם בעגל וכו' לוי לא טעו, הכדילם המקום מפי; וסוף מקרא זה לתורת בני יעקב לומר שאף בזה לא טעו בה בני לוי אלא עמדו באמונתם: (ג) לשאת את ארון. הלויים: (ד) לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו. הפקדים, והוא נשיאת פנים: (ערכין י"א):

(1) AT THAT TIME THE LORD SEPARATED [THE TRIBE OF LEVI] — This is to be connected with the former narrative (that which speaks of the tablets of stone, ending at v. 5; vv. 6—8 which contain reference to Aaron's death being interpolated for the reason given by Rashi); (2) AT THAT TIME accordingly means: In the first year of the Exodus from Egypt, when ye sinned by worshipping the golden calf, but the sons of Levi did not thus sin. — at that time God separated them from you. It places this verse in juxtaposition with the retreat to Bene Jaakon to tell you that in this matter also, the sons of Levi did not sin, but stood steadfast in their faith. (3) TO BEAR THE ARK — [This was the function of] the Levites (such as were not בשמו ולברך בשמו) (4) לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו. (4) TO STAND BEFORE THE LORD, TO MINISTER UNTO HIM AND TO BLESS IN HIS NAME — This (to bless in His Name) was the function of the priests and refers to the "raising of the hands" (a technical term for reciting the priestly benediction which is done with uplifted hands) (Arakhin 11a).

19. Seforno Maamar Kavanot HaTorah 6:13

(ו) ובכן ראוי להתבונן כי אמנם קודם לחטא העגל תיכף אחר מתן תורה לא היו ישראל צריכים לכל אלה למען השרות שכינתו בתוכם ולא נצטוו על עשיית משכן וכליו וכהניו ומשרתיו ולא על שום קרבן לחובת צבור או יחיד כלל זולתי אחר מעשה העגל כאמרו יתברך כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאי אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח אבל הודיעם אז תיכף שאינם צריכים לכל אלה ולשום אמצעי להשרות שכינתו בתוכם ולא התחייבו לשום זבח ולא משכן וכלי ואמר שאם יתנדבו עולות ושלמים יספיק מזבח אדמה ואמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי והוא כל מקום שיקרא באמת בית אלהים כענין בתי מדרשות וזולתם אבוא אליך וברכתך. וכל אלה באר תיכף אחר מתן תורה כאמרו כה תאמר אל בני ישראל אתם ראייתם וכו' ואחרי כן תיכף נתן המשפטים ובכך ברדת משה רבינו אז מן ההר אל העם אשר עמדו מרחוק ביראתם הגיד להם את כל דברי ה' אשר בפרשה כה תאמר הנזכר ואת המשפטים אשר תיכף אחריה ולא הגיד דבר ממצות משכן וכליו ועבודותיו ומשרתיו כלל אבל בנה מזבח והקריבו הבכורות עולות ושלמים בלבד ועליהם כרת הברית ועלה אז הוא והזקנים יראו את אלהי ישראל בעודם משתמשים בחושיהם כאמרו ויאכלו וישתו. אמנם אחר חטאם בעגל גם כי בתפלת משה בחירו נעתר לשאת חטאתם ולהשרות שכינתו בתוכם עכ"ל אמר ועשו לי מקדש וכו' ולא באופן אחר כי לא השיבה כלל אל מדריגת מעלתם שהיו בה קודם.

(יג) והנה קודם מעשה העגל היו הקרבנות באים נדבה בלבד כמו שנהגו בהם צדיקי הדורות. אמנם אחר העגל היו קצתם חובה לצבור כענין התמיד והמוספין ומנחתם ונסכיהם וקצתם חובה ליחיד ולצבור והם החטאות וקצתם ליחיד בלבד והם האשמות. אמנם נסכי יחיד וקרבן צבור בע"ג נצטוו אחר ענין המרגלים שהיו אז יותר מקולקלים. ובלעדי אלה ראוי להתבונן שבקצת קרבנות נתן דמם על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב להזכיר זכות חכמי הדור השלמים אשר יורה עליהם הארון והם אשר תכלית כל פעולתם לכבוד קונם להביט נפלאות מתורתו ולהיותם דומים לו יתברך כפי האפשר על צד הכוונה הראשונה וזה בהבין יראת ה' ודעת קדושים משרתיו שהם העצמים נבדלים אשר יורו עליהם הכרובים.

20. Rabbi Amnon Bazak points out that in Bamidbar 1 and 2, Levi is excluded because they don't go to war. In 3,

they are excluded because they have a different role.

21. Numbers 1:47-54

(מז) והלויים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם: (פ) (מח) וינדבר יהוה אל־משה לאמר: (מט) אך את־מטה לוי לא תפקדו ואת־ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: (נ) ואמרה הפקדו את־הלויים על־משכן העדות ועל כל־כליו ועל כל־אשר־לו חמה ישאו את־המשכן ואת־כל־כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: (נא) ובנסע המשכן יורידו את־הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והגר הקרב יומת: (נב) וחנו בני ישראל איש על־מתנהו ואיש על־דגלו לצבאתם: (נג) והלויים יחנו סביב למשכן העדות ולא־יהיה קצף על־עדת בני ישראל ושמרו הלויים את־משמרת משכן העדות: (נד) ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה בן עשו: (פ)

(47) The Levites, however, were not recorded among them by their ancestral tribe. (48) For the LORD had spoken to Moses, saying: (49) Do not on any account enroll the tribe of Levi or take a census of them with the Israelites. (50) You shall put the Levites in charge of the Tabernacle of the Pact, all its furnishings, and everything that pertains to it: they shall carry the Tabernacle and all its furnishings, and they shall tend it; and they shall camp around the Tabernacle. (51) When the Tabernacle is to set out, the Levites shall take it down, and when the Tabernacle is to be pitched, the Levites shall set it up; any outsider who encroaches shall be put to death. (52) The Israelites shall encamp troop by troop, each man with his division and each under his standard. (53) The Levites, however, shall camp around the Tabernacle of the Pact, that wrath may not strike the Israelite community; the Levites shall stand guard around the Tabernacle of the Pact. (54) The Israelites did accordingly; just as the LORD had commanded Moses, so they did.

1. Rabbi Bazak

We therefore conclude that our *parasha* reflects two different aspects of the selection of the *Levi'im*. The first selection, described in chapter 1, arises from the sanctity of the tribe of Levi as a whole, as it was sanctified for God's service in the wake of the sin of the golden calf. From this perspective, the *Levi'im* serve in the *Mishkan* with no connection to the *Kohanim*, and they have a camp of their own, surrounding the *Mishkan*. According to the other perspective, as reflected in chapter 3, the source of the holiness of the *Levi'im* is actually the prior selection of the firstborn; the *Levi'im* are simply the replacement for the firstborn. This perspective diminishes the role and status of the *Levi'im*; they are considered merely as ministering to the *Kohanim* and aiding them in the service of the *Mishkan*.

2. Numbers 3:5-10

(ה) וינדבר יהוה אל־משה לאמר: (ו) הקרב את־מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: (ז) ושמרו את־משמרתו ואת־משמרת כל־העדה לפני אהל מועד לעבד את־עבדת המשכן: (ח) ושמריו את־כל־כלי אהל מועד ואת־משמרת בני ישראל לעבד את־עבדת המשכן: (ט) ונתתה את־הלויים לאהרן ולבניו נתונים נתונים המה לו מאת בני ישראל: (י) ואת־אהרן ואת־בניו תפקדו ושמרו את־פנתתם והגר הקרב יומת: (פ)

(5) The LORD spoke to Moses, saying: (6) Advance the tribe of Levi and place them in attendance upon Aaron the priest to serve him. (7) They shall perform duties for him and for the whole community before the Tent of Meeting, doing the work of the Tabernacle. (8) They shall take charge of all the furnishings of the Tent of Meeting—a duty on behalf of the Israelites—doing the work of the Tabernacle. (9) You shall assign the Levites to Aaron and to his sons: they are formally assigned to him from among the Israelites. (10) You shall make Aaron and his sons responsible for observing their priestly duties; and any outsider who encroaches shall be put to death.